

جهش اقتصادی یا پایش عقبگرایی

پیوسته به گذشته

افغانستان در یک حالت اضطراری قرار دارد که هرروز وضع سیاسی، نظامی و اجتماعی کشور نظر به فقدان ذهنیت سیاسی سالم و نارسائی های اداری و اجتماعی بدتر شده و حتی زحمات و کوشش های کشورهای کمک دهنده بین المللی را به یاس مبدل ساخته است و کماکان جامعه بین المللی به این نتیجه رسیده اند که جد و جهد شان برای بهبود اجتماعی و اقتصادی به موفقیتی نیجامیده و روز بروز دلسرد شده به تدریج از این کشور فاصله می گیرند و این مملکت را بحال خودش خواهند گذاشت که در گرداب قوم گرایی و قبیله گرایی غوطه ور شده باز بجان یکدیگر افتاده و مانند سابق برای هریک از اقوام گورهای دسته جمعی ایجاد کنند.

اگر مصاحبه ها، راپورهای اخیر رسانه ها و دستگاه های نشراتی امریکاه و سایر کشورهای غربی تعقیب شود همه به این نتیجه رسیده اند که در ظرف چند سال آینده قوای امریکاه این کشور را بطور تدریجی ترک گفته و یا فعالیت های نظامی خویش را محدود به تربیه عساکر افغان خواهد ساخت و در عوض توجه امریکا از نگاه استراتژیکی بسوی پاکستان شده و سعی دارند که پاکستان را تقویه اقتصادی و نظامی نمایند.

با تاسف عمیق فساد اداری، بی کفایتی، خویش خوری، قوم گرایی و قوم ستیزی چنان دامن گیر این کشور شده که مجال و یا توفیق آنرا نیافت که از کمک های گسترده و خالصانه جامعه بین المللی در ظرف نه سال گذشته بطور درست استفاده شود، پروژه های انکشافی و اقتصادی کشور همه روی کاغذ بوده و به جز چند پل و پلچک و جغله اندازی جاده ها در ولایات، کلینیک های کوچک صحتی؛ حفر چاه های عمیق و احداث مکاتب و مدارس بی معلم و بی وسایل آباد ولی پروژه های مهم و مفید نسبتا بزرگی که تاثیر چشم گیر به توسعه اقتصاد ملی شود و قوای عاطل، بیکار و بی روزگار کشور را مصروف کار کند به ندرت می توان یافت تعداد بیکاران اگر مبالغه نشود به ده هاملیون در شهرها و ولایات کشور میرسد، پروژه های کوچک و بزرگ که باعث خلق کار و بلند بردن عاید فردی شود وجود ندارد. حتی وزرات خانه ها شکایت داشتند که موفق به مصرف بوجه تعیین شده سال جاری نسبت کمبود پرسونل فنی و بیروکراسی بی مورد نشدند.

نتیجه جنجال برانگیز انتخابات و تقلب در صندوق های آرا توجه مطبوعات جهان را برای دوماه مکمل بخود معطوف ساخت و تا حال نه موسسه جهانی ملل متحد و نه کشورهای کمک دهنده موفق به یک راه حلیکه قناعت مردم افغان و جامعه بین المللی را حاصل کند بدست نیامد و با یک نا امیدی خاص و بطور اجبار نتیجه انتخابات ناقص را به اصطلاح عام بینی خمیری ساخته و هفته آینده اعلان میکنند ولی طوری که از قرینه بر می آید باز هم گروپ آقای کرزی رهبری سیاسی را بدست خواهد گرفت و همه به این نظر اند که همان آس هواه بود و همان کاسه!!

انکشافات سیاسی اخیر افغانستان را به دو راه سرنوشت ساز سیاسی میکشانند:

اول: آقای کرزی برای بار دوم رهبری سیاسی را کشور را بدست خواهد گرفت و باز هم همان سیاست غیر قابل تامل را ادامه داده همراه با یک تعداد از متقلبین به اصطلاح جهادی که دست های شان آلوده به جنایات جنگی و تجارت و قاچاق مواد مخدر است که بنام دار و دسته کرزی معروف شده اند به پیش خواهند گرفت که این اشتباه بزرگ سیاسی کشور را به پرتگاه نیستی و تجزیه خواهد کشاند و دیری نخواهد گذشت که رژیم کرزی حمایت جامعه جهانی را بکلی از دست خواهد داد دیر یا زود از اریکه قدرت پائین افتاده و جای را برای اشغال دوباره طالبان عقب گراه و جنایت کاران خالی خواهد نمود.

راه دومی اینست که کرزی بالاخره متوجه اشتباهات گذشته خویش شده و یک پروگرام وسیع مجادله بر ضد ارتشا، فساد اداری و فتنه گری وضع نموده و با همکاری یک تیم قوی بکلی جدید که شامل اشخاص فنی با استعداد و با تجربه اداری، فراخ نگر و گسترده اندیش که عاری از تعصب قومی و زبانی باشد و صرف به پیشرفت این کشور فکر کند با جدیدت خاص بکار شروع نماید و به این ترتیب اعتماد ملی را جلب نماید.

از جانب دیگر پروژه های زود رس باثبات طرح شود که برای ملیون ها انسان بیکار مصروفیت خلق نموده و یک روزنه امید زندگی برای این بیچاره ها جستجو و هرچه زودتر مردمان بیکار از دایره فقر و بیچارگی کشانیده شود.

بهترین راه نظر به شرایط فعلی طرح پروژه های زود رس که باعث خلق کار در یک مدت قصیرالمدت شود، توسعه زمین های زراعتی، احداث بند های آبیاری، تمدید کانال ها و غرس اشجار مثمر است اگر پروژه های آبیاری و ساختمان بند های بزرگ و کوچک آب در مسیر دریای کابل، آمو، هلمند، ارغنداب و کوکچه احداث شود علاوه بر اینکه زمین های وسیع و بایر کشور تحت زرع آمده و مزید بر آن از این بند ها نیز برای انرژی استفاده شده می تواند که تولید انرژی باعث بنیان گذاری یک تعداد کارخانه های صنعتی خورد و بزرگ خواهد شد که بعدا برای جهش اقتصادی کشور رول مهم بازی خواهد نمود.

پروژه دیگری که به تعداد زیاد کارگران را جذب میکند ایجاد شاهراه ها است. ایجاد شاهراه ها یک تحول شگرف تجارتي و اقتصادی را در کشور رونما خواهد ساخت یکی از پروژه های مهم شاهراه هرات کابل از مسیر چخچران، اروزگان، یکولنگ، دایکندی، بامیان و کابل است. به تعداد صدها بل هزارها قراه و قصباتی که در امتداد این پروژه قرار میگیرند از حالت انزوای جغرافیائی برآمده و یک مرادوات اقتصادی، تفاهم و تبادل فرهنگی و اجتماعی را بار میاورد.

و مزید بر آن انتقال اموال و امتعه تجاری بداخل و خارج کشور با سرعت بیشتر صورت گرفته و تسهیلات بزرگ در هر بخش اقتصادی وارد خواهد نمود.

آغاز این پروژه یک روش وسیع ملی بوده و برای جلب اعتماد اقشار ناراضی کشور میتواند باشد از جانب دیگر انتقادات جدی که از جانب مخالفین بر علیه روش غیر عادلانه حکومت کرزی بلند است رو به خاموشی گذاشته و مناطق محروم مرکزی، شمال و شمال غربی که تاحال بطور عمدی و یا غیر عمدی مورد توجه جدی بازسازی قرار نگرفته اند یک امید واری و همکاری متقابل را بین حکومت و مردم برقرار خواهد ساخت.